

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 742. Quinam sint effectus aditæ hæreditatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

modo hæres voluntatem suam declarat, five id faciat per nuncium, five per epistolam; loco autem vi-
væ epistolæ deserviat talis procurator. Perez. in eod.
de jur. delib. num. 22. Harpr. ad §. ult. Inst. de ha-
red. qual. Muller. l. c. bene dicens, in neutro ca-
su, five procurator sit generalis, five speciali man-
dato instructus, dici posse hæreditatem adiri per
procuratorem. Per additionem verò aliorum, ni-
mirum qui in potestate habentur, ut sint liberi &
servi, acquiri aliis, nimirum domino & patri hæ-
reditatem, modò eorum jussus & mandatum præ-
cesserit, constat ex §. 1. & 3. Inst. per quas person.
acquir. l. 79. ff. de acquir. Lauterb. §. 20. quam-
vis, ut Idem, Jure codicis quò ad liberorum adi-
tionem ususfructus tantùm acquiratur patri. per l. 6.
c. de bon. qua liber.

*Quæst. 739. Quodnam sit objectum adi-
tionis?*

REsp. est hæreditas (quæ quia non est, quamdiu
testator vivit, ante mortem illius esse aditionem
repugnat. l. 27. & 93. ff. de acquir.) eadem nondum
acquisita; cùm in ordine ad acquisitionem neces-
saria sit additio; adeoque hæc supponit non acquisi-
tionem. delata tamen, id est, in qua sit causa, ut
adiri vel repudiari possit, vel quam quis adeundo
consequi potest, ut dicitur. l. 151. de V. S. Unde
sub conditione institutus, eâ pendente, hæredita-
tem consequi nequit; quia ei nondum delata. neque
etiam ab intestato successit, quamdiu hæres ex
testamento habet adeundi facultatem, neque substi-
tutus, nisi institutus nolit adire. l. 3. 39. 69. ff. de
acquir. Ac denique delata non repudiata; cùm se-
mel se repudiatam hæreditatem adire nequeat jux-
ta l. 4. c. de repud. de quo paulò post.

*Quæst. 740. An & qualiter parte unâ
hæreditatis repudiata, altera adiri
possit?*

REsp. hæres delatam, nondum repudiatam hære-
ditatem totam, vel partem illius totam, id est,
omne, quod ei delatum est, adire debet, ita ut non
possit partem illius unam adire, & alteram repu-
diare. l. 1. 2. 80. ff. de acquir. vel omit. Lauterb.
§. 27. tamen, ut Idem per LL. 30. 53. 80. ff. eod. &
l. 20. c. de jur. delib. hæres ex diversis partibus. v. g.
ex femillè vel quadrante scriptus; cùm parte agnita,
alteram agnovisse consueatur. Unde jam liberi legiti-
mam, quæ juxta novell. 115. c. 3. est par titulo in-
stitutionis relinquenda, retinere non possunt, repu-
diatâ reliquâ hæreditate parentum. Lauterb. §. 28.
cum Perez. in cod. tit. de repud. hered. num. 7. Bachov.
vol. 2. d. 12. th. 3. lit. e. &c. secus est de donatione
propter nuptias & dote, quam retinere possunt ab-
stinendo à parentum hæreditate. L. fin. ff. de collat.
dot. salvâ tamen legitimâ caterorum liberorum. Sic
quoque cognatum feudum antiquum atque devolu-
tum retinere posse, repudiatâ hæreditate defuncti,
etsi contrarium sit in filio aliisq; descendibus, qui
utrumque vel agnoscere, vel relinquere teneantur,
idque intelligendum etiam de feudo ex pacto & pro-
videntia, tenet cum aliis Lauterb. cit. §. 28. quam-
vis addat, in praxi contrarium observari, ut filius
quoque feudum antiquum ex pacto retinere possit,
abstinens ab hæreditate paterna, pro ut docent ci-
tati ab eo Besold. in deliberat. juris l. 37. q. 9. in fin.
Mynf. cent. 3. obs. 67. num. 16. Gail. l. 2. obs. 124.
Rosenth. de feud. c. 7. concl. 20. & 21.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

*Quæst. 741. Intra quod tempus adcum-
da hæreditas?*

REsp. tamen per Auth. sed neque. c. de sepulch. viol.
& novell. 115. c. 5. §. 1. præfiniti novem dies, in-
tra quos nullum ex defuncti relictis inquietari, aut
actione à quoquam pulsari liceat, & quidquid contra
factum, jure ipso sit nullum; quodque tempus deinceps
ad 30. diem à morte testatoris in variis locis ex-
tentum, ut videre est apud Muller. in ff. de acquir. th.
29. aditio tamen illa, quâ verbis animus amplectendi
hæreditatem declaratur, etiam intra nonum diem,
& quolibet post mortem die fieri potest. Bart. in l.
17. c. de jur. delib. & in L. ult. num. 16. c. de edict.
D. Adria. toll. Mev. ad Jus Lubec. p. 3. tit. 2. a. 27.
Lauterb. l. c. §. 29. Muller. l. c. cum illa declaratio
extra judicium sine strepitu & inquietudine relicto-
rum & impeditioe luctûs eorundem (propter quæ
evitanda illud tempus præfinitum) fieri possit. pos-
sessio tamen, ubi vacua & apprehendenda, ante diem
nanum à morte defuncti, jure civili hæreditas susci-
pi seu occupari nequit; cùm hæc occupatio sine stre-
pitu & turbatione luctûs, inquietudine viduæ, aut
relictorum in ædibus defuncti fieri nequit, licet non
possideant. cit. Auth. & novell. ubi autem sine strepi-
tu fieri possit rerum servandarum causâ, ingressus
in illas & egressus liceret. Muller. l. c. quin & posses-
sio capi possit, dum hæres metu ab alio impedi-
mentum aut contradictionem, & in hunc finem im-
plorari officium Judicis, qui per ministros eum com-
mitetur & tueatur, ne impediatur. Idem dicendum
est de arresto, quòd intra dictum tempus conceden-
dus non sit, si per indictionem illius sepultura mor-
tui, hæres aliique relictis turbari possent & inquie-
tari. Muller. l. c. cum Coler. de process. execut. p. 2.
c. 3. num. 395. & seq. nisi fortè summum sit pericu-
lum in mora, metuendumque, ne bona in alium
loeu transferantur, aut dilapidentur, vel hæres
de fuga suspectus, & in eo loco, ubi negotium ver-
titur, possessionatus non sit. in his enim casibus in-
justissimum fore denegari arresti impetrationem (in-
tellige, etiam intra illos novem dies) inquit Mul-
ler. cum Carpz. p. 1. c. 30. def. 38. num. 3. & Arumæ.
l. 2. decis. 4. De cetero quamvis in arbitrio hære-
dis sit quandocumque adire hæreditatem, dum ne-
mo est, qui aditionem urgeat, nec ei certus ter-
minus à testatore vel magistratu præfinitus, post
annos tamen 30. adiri amplius nequit. Arg. l. 7. c.
de pet. hered. L. licet. c. de jur. delib. L. 3. c. de præ-
scrip. 30. annor. cùm ferè communi tenent Harpr.
in §. fin. Inst. de hered. qual. num. ult. Bachov. ad
Trent. vol. 2. d. 12. th. 5. lit. e. Paris. l. 2. conf. 48.
num. 11. Tiraq. in L. si unquam. c. de revoc. do-
nat. v. revertatur. num. 312. Mynf. cent. 2. obs.
71. Sic judicari in Camera testans, & alii, quos
citât & sequitur. Muller. l. c. lit. y. ubi etiam asse-
rit cum Vivio comm. opin. l. 2. opin. 632. aditio-
nem hoc spatio 30. annorum præscribi contra hæ-
redes, non tantùm scientes sibi delatam hæredi-
tatem, sed etiam id ignorantes, quamvis his non
denegandam restitutionem in integrum, addat
ex eodem Vivio. l. c. Bertr. vol. 6. conf. 1. num. 6.
Alex. & aliis. Porrò notandum hic cum Lauterb.
§. 29. in fin. & Bardil. non confundendam aditio-
nem cum apprehensione possessionis.

*Quæst. 742. Quinam sint effectus aditæ
hæreditatis?*

REsp. sunt ferè sequentes: primus, quod hæres,
qui ante aditionem hæreditatis ipsam hæredita-
tem

tem non acquirit, sed solum jus eam adeundi, seu succedendi defuncto, & solum potentia est hæres, ipsa aditione actu in jus, quod habuit defunctus acquirit, ipsumque repræsentat, atque ita omnium rerum hæreditariorum efficitur dominus, non aliter, ac defunctus fuit earum dominus. Arg. l. 37. ff. de acquir. l. 14. c. de jur. delib. & ibid. Sichard. n. 1. & seq. Gail. l. 2. obs. 129. Hunn. p. 4. tit. 16. c. 13. num. 16. Lauterb. l. c. §. 31. Muller. l. c. th. 30. lit. β. idque absque eo, quod possessionem earum rerum actu & corpore acceperit. de quo paulo post.

2. Secundus, quod transeant in eum actu omnia jura realia, quæ defunctus habuit in re quacunque singulari. v. g. jus pignoris, servitutes, cit. l. 37. uti & omnes obligationes cum provenientius inde actionibus activæ & passivæ. l. 22. ff. cod. Sichard. in rubr. c. de jur. delib. Schrad. tr. de feud. p. 3. l. 3. num. 66. Hunn. p. 4. tit. 16. c. 3. num. 4. Laym. l. 3. tr. §. c. 6. Muller. l. c. cum communi. etiamsi fuerint in personam; cum hæ omnes, si sint ex conventionis, in se & naturâ suâ considerata sint persecutoria rei, & transeunt in solidum contra hæredem, etiam dum agitur de dolo defuncti per l. 12. & 49. ff. de O. & A. l. 152. & 157. de R. f. Muller. l. c. lit. δ. Bachov. in tr. de act. d. §. th. 4. & si sunt ex delicto simplices rei persecutoria, transeunt contra hæredes, quantum ex delicto ad illos pervenit. l. 26. & 27. de dolo. l. 13. §. 8. ff. ad leg. aquil. Muller. l. c. Jura tamen personalia, quæ ita adherent personis, ut cum persona extinguantur, ut usufructus, vi aditionis non transeunt ad hæredes. pr. Inst. de usufr. Idem est de ejusmodi privilegiis personalibus. l. 68. de R. f. Uti etiam non transeunt in hæredem ea jura, in quibus repræsentatio illa, quæ est inter defunctum & hæredem, cessat, ut sunt obligationes ex delicto provenientes respectu ipsius rei, quæ, si in iudicium necdum adductæ tempore vitæ defuncti, adversus hæredes non competunt; sed morte delinquentis extinguuntur; cum delictum & actio inde descendens suum sequatur authorem. Muller. l. c.

3. Tertius effectus est, quod hæreditatem transmittat ad hæredes hæredis, sive quod hæres adita hæreditate, eam transmittere possit ad suos hæredes, quod non posset, nisi ipse prius adiiisset, excepto eo casu, in quo hæres suus nondum adiiisset hæreditatem juxta expressum textum. l. 1. §. in novissimo. ff. de acquir.

4. Quartus, quod semel adita hæreditate, hæres panitere, & eam repudiare nequeat. l. 4. c. de repud. & abst. hered. §. 5. Inst. de hered. qual. Lauterb. §. 13. idque, ut Idem cum Bardil. etiamsi eam cum inventario adierit, nisi sit pupillus aut minor.

5. De cætero licet jus hæreditarium, quod complectitur omnia jura defuncti, vi aditionis ex sola legis potestate & autoritate ipso jure sine traditione ullove alio facto transeat in hæredem juxta dicta; nequaquam tamen ipsa rerum & jurium hæreditarium possessio in eum transit, nisi insuper mediante apprehensione acquiratur juxta expressum textum. l. 23. ff. de acquir. possess. Jason. ibidem. num. 31. Zafius. num. 17. Gail. l. 2. obs. 129. Mynf. cent. 3. obs. 38. Muller. l. c. th. 30. lit. n. Lauterb. §. 32. & quamvis apud hunc Gudelin. de jur. noviss. l. 2. c. 18. num. 15. & Zal. in ff. de acquir. vel omitt. hered. num. 12. testentur, in Gallia & Belgio obtinere contrariam consuetudinem, nimirum, ut sine apprehensione ipso jure rerum hæreditarium possessio in hæredem transeat; uti & eandem in pluribus aliis

locis receptam & valde utilem esse. ut hæres non acquirenda, sed statim conservanda possessiois remediis uti possit, asserit Hahn, ad Wesenb. in ff. de acquir. num. 7. v. sed etiam, stando tamen auctoritati DD. tenenda sententia opposita, quam tenent Bald. in L. si sorori. c. de jur. delib. Bart. in l. 10. §. 5. de acquir. possess. Covar. tom. 2. var. resol. l. 3. c. 5. Gail. cu. obs. 129. per totam. multis rationibus eam stabiliens, & in Imperio Romano esse receptam, & sic crebrius in Camera judicatum esse testans. item Cynus, Curtius, decius & plures alii, quos citat & sequitur Muller. l. c. certissimum esse dicens, jure communi in Germania & Curia Spirensi (Wezariensi) recepto, possessionem non ipso jure transire in hæredem nullo etiam facto in hoc delictum inter suos & extraneos hæredes, ut aliis volunt Alciat. & Hotoman. ex ea etiam ratione, quæ utuntur cit. AA. quod ea tantum in hæredem transeant, quæ sunt juris juxta l. 23. ff. de acquir. vel a. mir. possess. ipsa autem possessio ejusque acquisitio non fit jus, sed factum juxta l. 1. §. 3. ff. cod. Atque ita jam idem non sunt: sum hæres: hæreditatem adii: & hæreditatem possideo, ut Gail. l. c. num. 8. opposita contra hanc sententiam, præsertim quod ad suos seu filios, quod neque hi sine apprehensione acquirant possessionem hæreditatis, diluta vide apud Muller. Potest de cætero hæres propria autoritate apprehendere possessionem, modo ea vacua sit. Carpz. l. F. p. 3. c. 9. def. 27. Lauterb. l. c. §. 32. si vero alius possideat, & quidem titulo pro hærede, vel pro possessore, potest hæres agere vel hæreditatis petitione, vel remedio possessorio; vel, si alius possideat titulo singulari, iudicio singulari agendum. Lauterb. l. c.

Quest. 743. Quid sit ommissio, repudiatio, abstinentia, hæreditatis?

1. Resp. primò: ommissio est quid quasi genericum respectu reliquorum, in quantum consistit in non acquisitione hæreditatis. estque duplex non secus ac aditio expressa vel tacita, pro ut fieri potest vel verbis vel factis; licet enim verbum ommissionis, uti & abstentionis, non tam facti quam animi sit, implicans non factum illius, qui nihil agit, ita ut testificatione vel aditione Prætoris opus non sit. l. 1. c. §. l. 12. ff. si minor ab heredu. sed fiat sola mente; ad effectus tamen omittendi necessaria mentis declaratio, quæ fit vel verbis vel facto aliquo. ita ferè Muller. in ff. de acquir. th. 32.

2. Resp. secundò: abstentio etsi quid negativum, & repudiatio quid positivum sonet, re ipsa tamen idem sunt & significant, eosdemque effectus juris habent, ut cum communi Reiffent. b. t. num. 537. solumque in eo differunt, quod abstentio dicatur fieri ab hærede suo seu necessario; repudiatio ab extraneo juxta l. 2. c. de repud. & abst. hered. §. 2. & 6. Inst. de hered. qual. & diff. ac proinde repudiatio dicatur voluntas declarata ab hærede extraneo de hæreditate delata non agnoscenda seu amplectenda. ita ferè Lauterb. §. 35. & abstentio voluntas declarata, quæ suus hæres hæreditatem jure sinitatis acquisitam non vult retinere. l. 57. ff. de acquir. Lauterb. §. 39.

Quest. 744. A quibus & qualiter hæreditas repudiari possit, & qualiter semel repudiata acquiri, & semel acquisita repudiari nequeat?

Resp. ad primùm: hæreditatem repudiare possunt omnes, qui voluntate sua recte uti possunt, ut